

forhold til lovgivningen, der er tilsvarende andre områder.

Vi er selvfølgelig kede af, at regeringen ikke ønsker at indføre denne her retssikkerhed over for andre grupper i samfundet, men det her er bestemt et skridt i den rigtige retning. Staten skal ikke kunne inddrive skat og skræmme virksomheder eller enkeltpersoner fra at føre sagen, fordi virksomheder eller enkeltpersoner får store omkostninger forbundet med faktisk at vinde en sag over for systemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Lovforslaget vedtoges med 65 stemmer mod 42.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedret retssikkerhed for borgere i skattesager.

Af Anders Samuelson (RV) m.fl.

(Fremsat 14/12 2001. Første behandling 17/1 2002. Betænkning 2/5 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Anders Samuelson (RV):

Når vi i Det Radikale Venstre ønsker at fastholde, at dette forslag skal komme til afstemning i salen, er det, fordi det kan være med til at udstille, hvor urimeligt det foregående lovforslag, som blev vedtaget, er.

Det her beslutningsforslag bygger i princippet på det samme, som det foregående lovforslag bygger på, nemlig at man kan skelne i forhold til, hvor meget man har ret.

Det foregående forslag bygger på, at man kan skelne mellem, om man har 49 pct.s ret, 50 pct.s eller 51 pct.s ret og ud fra det, skal man så have omkostningsgodtgørelse.

Vi går så bare det skridt videre i retning af et retfærdigt system, hvor vi siger, at man skal have omkostningsgodtgørelse i forhold til, hvor meget man får ret, og ikke have det sådan, at når man lige passerer 50-pct.s-grænsen, skal man have fuld omkostningsgodtgørelse. Vi mener i Det Radikale Venstre, at det rimelige er, at hvis man får 75 pct.s ret, så får man også 75 pct.s omkostningsgodtgørelse.

Regeringen og de partier, som støttede det foregående forslag, er gået ind på den tankegang, at man kan skelne. Når man går ind på den tankegang, er det altså urimeligt, at man stemmer et forslag igennem, som giver en ekstra fordel for dem, som kan bevise lige over 50-pct.s-grænsen, at de er blevet urimeligt behandlet, så de skal have 100 pct.s omkostningsgodtgørelse. Der må det være sådan, at det følges ad, sådan at man ikke laver en fordelingsnøgle, som i princippet er til ugunst for staten og til fordel for dem, som lægger sag an.

Kl. 15.30

Det her forslag følger meget mere konsekvent en strategi, som siger: Du skal have omkostningsgodtgørelse i forhold til, hvor meget du har fået ret. Princippet er godkendt, er accepteret via det tidligere lovforslag, og derfor kan det undre, at man vælger at stemme det her beslutningsforslag ned.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

(Foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde).

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 7 stemte for, 91 imod; 9 stemte hverken for eller imod.